

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorúmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Conferentia XXXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

in voto castitatis perpetuæ vel ingrediendæ religionis, poterit tecum dispensare confessarius privilegiatus; quia vota dubia non censentur esse reservata Pontifici; quia cum reservatio sit odiosa, restringenda est ad casus certos, non extendenda ad debiles. Ita *Suar. cit. l. 6. c. 26. n. 6.*

VI, Denique scis te emisisse professionem Religionis: dubitas autem, an aliquis metus intercesserit: *presumitur non intercessisse, & valere professionem*: Item scis aliqualem metum intervenisse, dubitas autem an fuerit iuste incussus, & an gravis vel levis? iterum *presumendum est pro valore professionis*. Ratio utriusque est: quia cum constet de professione, & excusatio dubia sit, *possessio stat pro professione*. Sed ais certò te scire, quòd ex metu gravi iniuste incusso, fictè professus sis: ad hoc R. si ante quinquennium elapsum sic dubites, non tenens stare professioni; quia ante quinquennium jus non *presumitur ad ratificationem*: ergo nec tu *presumere debes in dubio*; ideoque *in eo dubio possessio stat pro libertate*. Econtrà verò si post elapsum quinquennium primum sic dubites, *tenens professione*; quia jus, ipsumque *Conc. Trid. Sess. 25. cap. 19. de Regul.* *presumit professum ratificasse suam professionem*; consequenter & ipse professus dubitans ita *presumere debet*; atque sic *possessio stat pro Religione*.

CONFERENTIA XXXVII.

51. **C**lericus de Iero dubitat, an vespers cum completorio hodie recitaverit: an aliud votum vel promissionem ad impleverit, &c. An teneatur adimplere?

RESO-

RESOLUTIO: Manet obligatus adhuc implere secundum omnes, nemine contradicente, teste Tanero hic *disp. 2. q. 6. dub. 4. n. 48.* Et ratio est: quia certa est obligatio, & dubia persolutio, quæ, cum sint aliquid facti, in dubio non præsumuntur facta; ideoque possessio & præsumptio stat pro legis obligatione.

Quia autem nulla est regula sine exceptione, & hic excipe, nisi probabilem conjecturam habeas in contrarium; ut si dubitans, an vespertas recitaverit, meminerit se hunc in finem breviarum aperuisse, Dixit Dominus incepisse, præsumere poterit se eas absolvisse. Eodem modo si dubites, an in nocturno vel hora aliqua minori, recitaveris medium Psalmum, dum jam es in tertio Psalmo, facile te resolvere poteris, imò teneris credere te eum recitasse: quomodo enim pervenisti ad tertium, si primum & alterum non recitasti? Ita Homobonus apud Dianam p. 4. tr. 3. resol. 68.

Idque universaliter verum est, quodocunque ex parte operantis supponitur certa obligatio vel debitum aliquid faciendi, & dubia sit impletio tunc iterum possessio stat ex parte debiti certi, & solutio dubia non præsumitur. E. g. non ita primum contigit, iterumque tam debitorem, quam creditorem, dubitasse de solutione facta: quid igitur? & dat Sanch. de matrim. l. 7. Disp. 37. c. 10. n. 12. Debitorem teneri ad integram solutionem; eo quod creditor sit in certa possessione sui juris, propter dubiam solutionem privari non potest. E contra debitorem ab omni obligatione liberat Taner. cit. n. 49. Quia in tali dubio melior est conditio pos.

fidens: contra utrumque probabilius resolvit
Laym. apud Patrit. hic n. 85. Ad æqualitatem in-
 ter utramque partem servandam; utpote debito-
 rem teneri non ad integram solutionem, sed tan-
 tum ad partem debiti secundum proportionem
 dubii: tu sequere quod placet: sunt enim omnes
 tres sententiæ probabiles.

CONFERENCE XXXVIII.

52. **A**N eadem sit ratio dubii circa tempus obli-
 gationis inchoandæ, & finiendæ? e. g. an
 in die jejunii vigiliæ, quod finitur hora duodecima
 noctis, dubitans, an sonuerit hora duodecima, pos-
 sit comedere carnes: e contra an feriâ tertiâ ante
 cineres, quo licet comedere carnes usque ad horam
 duodecimam, post dubitans an sonuerit hora duo-
 decima quâ incipit obligatio jejunii, possit per-
 gere in vescendo carnibus? pro utroque sit

RESOLUTIO unica: In dubio circa tempus
inchoandæ obligationis, homo manet in possessione
 suæ libertatis. E contra, in dubio circa tempus
finiendi obligationem, lex manet in possessione
 obligationis. Et regula certa apud Patrit. hic
 n. 86.

Et patet prima pars de tempore inchoandæ obligatio-
 nis: Quia certum est legem obligare tota die naturali,
 usque ad horam duodecimam; de qua dubitatur, &
 ideo in dubio non præsumitur, feriâ tertiâ ante cineres
 homini licere vesci carnibus usque ad horam duo-
 decimam noctis, postquam incipit obligatio jeju-
 nii: ergo pro toto illo tempore homo habet liber-
 tatem suam vesci carnibus: adeoque dubitans cir-
 ca